



EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ

П'ЯТА СЕКЦІЯ

**СПРАВА «РАДЧЕНКО ТА АБРАМОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF RADCHENKO AND ABRAMOV v. UKRAINE)**

(Заяви № 5312/20 та № 22627/20)

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

18 січня 2024 року

*Це рішення є остаточним, але може підлягати редакційним
виправленням.*

У справі «Радченко та Абрамов проти України»

Європейський суд з прав людини (П'ята секція), засідаючи комітетом, до складу якого увійшли:

Мартіньш Мітс (*Mārtiņš Mīts*), Голова,

Катержіна Шімачкова (*Kateřina Šimáčková*),

Микола Гнатівський (*Mykola Gnatovskyy*), судді,

та Вікторія Марадудіна (*Viktoriya Maradudina*), в.о. заступника Секретаря секції,

після обговорення за зачиненими дверима 14 грудня 2023 року постановляє таке рішення, що було ухвалено у той день:

ПРОЦЕДУРА

1. Справу було розпочато за заявами, поданими у різні дати, зазначені у таблиці в додатку, до Суду проти України на підставі статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція).

2. Про заяви було повідомлено Уряд України (далі – Уряд).

ФАКТИ

3. Перелік заявників і відповідні деталі заяв наведені в таблиці у додатку.

4. Заявники стверджували про ненадання їм належної медичної допомоги під час тримання під вартою. Вони також висунули інші скарги за положеннями Конвенції.

ПРАВО

I. ОБ'ЄДНАННЯ ЗАЯВ

5. Беручи до уваги схожість предмету заяв, Суд вважає за доцільне розглянути їх спільно в одному рішенні.

II. СТВЕРДЖУВАНЕ ПОРУШЕННЯ СТАТТІ 3 КОНВЕНЦІЇ

6. Заявники скаржилися, головним чином, на ненадання їм належної медичної допомоги під час тримання під вартою. Вони посилалися на статтю 3 Конвенції.

7. Суд зазначає, що заявники страждали на серйозні захворювання, зазначені у таблиці в додатку, які вплинули на їхнє повсякденне життя. Отже, вони могли зазнати значного занепокоєння щодо того, чи була належною надана їм медична допомога.

8. Суд повторює, що «належність» медичної допомоги залишається найбільш важким елементом для визначення (див. рішення у справі «Блохін проти Росії» [ВП] (*Blokhin v. Russia*) [GC], заява № 47152/06, пункт 137, ЄСПЛ 2016). У цьому контексті зрозуміло, що органи державної влади повинні забезпечити оперативність і точність постановки діагнозу та лікування (див., наприклад, рішення у справах «Горбуля проти Росії» (*Gorbulya v. Russia*), заява № 31535/09, пункт 62, від 06 березня 2014 року та «Похлебін проти України» (*Pokhlebin v. Ukraine*), заява № 35581/06, пункт 62, від 20 травня 2010 року обидва з подальшими посиланнями), а у випадку, коли це викликано медичним станом, – регулярність і систематичність нагляду та наявність плану терапевтичних заходів з метою ефективного лікування захворювань ув'язненої особи або запобігання їхньому ускладненню (див., *inter alia*, рішення у справах «Ухань проти України» (*Ukhan v. Ukraine*), заява № 30628/02, пункт 74, від 18 грудня 2008 року та «Колесникович проти Росії» (*Kolesnikovich v. Russia*), заява № 44694/13, пункт 70, від 22 березня 2016 року обидва з подальшими посиланнями). Суд підкреслює, що медична допомога, яка надається в установах виконання покарань, має відповідати рівню допомоги, яку органи державної влади зобов'язалися надавати для всього населення. Проте це не означає, що кожному затриманому має гарантуватися медичне лікування на тому самому рівні, що й у найкращих медичних закладах поза межами установ виконання покарань (див., наприклад, рішення у справах «Садретдінов проти Росії» (*Sadretdinov v. Russia*), заява № 17564/06, пункт 67, від 24 травня 2016 року та «Коновальчук проти України» (*Konovalchuk v. Ukraine*), заява № 31928/15, пункт 52, від 13 жовтня 2016 року обидва з подальшими посиланнями).

9. Розглянувши всі надані йому матеріали, Суд визначив недоліки у лікуванні заявників, наведені у таблиці в додатку. Суд вже встановлював порушення щодо питань, аналогічних тим, що розглядаються у цій справі (див. рішення у справах «Невмержицький проти України» (*Nevmerzhitsky v. Ukraine*), заява № 54825/00, пункти 103 – 105, ЄСПЛ 2005 II, «Мельник проти України» (*Melnik v. Ukraine*), заява № 72286/01, пункти 104 – 106, від 28 березня 2006 року та «Логвиненко проти України» (*Logvinenko v. Ukraine*), заява № 13448/07, пункти 68 – 78, від 14 жовтня 2010 року). Беручи до уваги свою практику з цього питання, Суд вважає, що у цій справі заявники не отримали всебічної та належної медичної допомоги під час тримання під вартою.

10. Отже, ці скарги є прийнятними та свідчать про порушення статті 3 Конвенції.

III. ІНШІ СТВЕРДЖУВАНІ ПОРУШЕННЯ ЗА УСТАЛЕНОЮ ПРАКТИКОЮ СУДУ

11. Заявники подали інші скарги, які також порушують питання за Конвенцією, з огляду на усталену практику Суду (див. таблицю у додатку). Ці скарги не є явно необґрунтованими у розумінні підпункту «а» пункту 3 статті 35 Конвенції та не є неприйнятними з будь-яких інших підстав. Тому вони мають бути визнані прийнятними. Розглянувши всі наявні матеріали, Суд доходить висновку, що вони також свідчать про порушення Конвенції у контексті його висновків в рішеннях у справах, наведених в таблиці у додатку.

IV. ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

12. З огляду на наявні в нього документи та свою практику (див., зокрема, згадане рішення у справі «Логвиненко проти України» (*Logvinenko v. Ukraine*), пункти 89 – 95) Суд вважає за доцільне присудити суми, зазначені у таблиці в додатку.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;
3. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з ненаданням належної медичної допомоги під час тримання під вартою;
4. *Постановляє*, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, висунутими за усталеною практикою Суду (див. таблицю в додатку);
5. *Постановляє*, що:
 - (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
 - (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

РІШЕННЯ У СПРАВІ «РАДЧЕНКО ТА АБРАМОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»

Учинено англійською мовою та повідомлено письмово 18 січня 2024 року відповідно до пунктів 2 та 3 Правила 77 Регламенту Суду.

Вікторія Марадудіна
(*Viktoriya Maradudina*)
В.о. заступника Секретаря

Мартіньш Мітс
(*Mārtiņš Mīts*)
Голова